

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา (Background and Rationale)

สถานการณ์ทางสังคมปัจจุบันมีเยาวชนที่เป็น นักเรียน นักศึกษา มักใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหา ซึ่งสาเหตุสำคัญส่วนหนึ่งมาจากสภาวะความกดดันทางจิตใจที่เกิดสะสมมานาน อาจเนื่องจากวัยดังกล่าวเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงหลายด้านพร้อมกันคือร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา ตลอดจนการปรับตัวเข้ากับสังคม⁽¹⁾ การเปลี่ยนแปลงในหลายด้านพร้อมกันนี้ทำให้ปรับตัวได้ยาก มีอารมณ์และพฤติกรรมที่รุนแรง หุนหันพลันแล่น⁽²⁾ จึงพบว่าเยาวชนจำนวนมากไม่น้อยในสถานศึกษามีความบกพร่องทางสุขภาพจิต มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปในรูปแบบต่างๆ จึงแสดงออกมาในรูปของความก้าวร้าว หาเหตุทะเลาะวิวาท บางกลุ่มอาจมีความเครียดในเรื่องต่างๆ มากเกินไปจนเกิดความผิดปกติทางกาย มีอาการซึมเศร้าและขาดแรงจูงใจที่จะพัฒนาตนเองให้มีความก้าวหน้าในชีวิต⁽³⁾ ซึ่งถ้าไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเหมาะสม เมื่อถึงจุดที่หาทางออกไม่ได้ พฤติกรรมการแสดงออกจึงเป็นไปในลักษณะขาดการควบคุม ซึ่งมักใช้ความรุนแรงทั้งต่อตนเอง และการทำร้ายผู้อื่น จัดเป็นปัญหาสังคมที่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขและช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน เนื่องจากส่งผลกระทบต่อทั้งระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชนและสังคม⁽⁴⁾

จากข้อมูลขององค์การอนามัยโลก(WHO)⁽⁵⁾ ประเมินการว่าในปี 2000 มีความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับเยาวชนทั่วโลกโดยเกิดอาชญากรรมกับเยาวชนจำนวน 199,000 คน(9.2 ต่อ 100,000 คน) ค่าเฉลี่ยที่วัยรุ่นและผู้ใหญ่ตอนต้นอายุ 10-29 ปีเสียชีวิตในแต่ละวันคือ 565 คน เกิดกับเพศชายมากกว่าเพศหญิง กลุ่มอายุ 15-19 ปี และ 20-24 ปีจะเพิ่มมากกว่าอายุ 10-14 ปี จากข้อมูลความรุนแรงในหมู่เด็กวัยรุ่นที่ปรากฏในโรงเรียนประเทศอเมริกาซึ่งเป็นผลการศึกษาความร่วมมือกันของ CDC (Centers for Disease Control)⁽⁶⁾ หน่วยงานทางการศึกษาหน่วยงานทางยุติธรรมและศูนย์ความปลอดภัยของโรงเรียนแห่งชาติอเมริกาได้รายงานผลการศึกษาความรุนแรงถึงตายที่เกิดขึ้นกับโรงเรียนในปี ค.ศ.1996 ว่า น้อยกว่าร้อยละ 1 ของการถูกฆ่าตายของเด็กนักเรียนเกิดในบริเวณโรงเรียนร้อยละ 65 ของความรุนแรงจนถึงตายในโรงเรียนเกิดกับนักเรียน ร้อยละ 83 ของผู้ตายจากการถูกฆ่าตายหรือฆ่าตัวตายเป็นชายร้อยละ 28 ของการบาดเจ็บถึงตายเกิดในอาคารและได้มีการศึกษาเพิ่มเติมในปี 1994-1998 พบว่าส่วนใหญ่เป็นการฆ่าโดยการใช้อาวุธปืนและมีการฆ่าหมู่เพิ่มขึ้น CDC ได้สำรวจพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น ในปี 1997 พบว่า ร้อยละ 5.9 ของนักเรียนมัธยมถือปืน ร้อยละ 8.5 ของนักเรียนมัธยมถืออาวุธในโรงเรียนภายใน 30 วัน ก่อนการสำรวจร้อยละ 7.4 ของนักเรียนมัธยมถูก

ข่มขู่ หรือทำร้ายด้วยอาวุธในโรงเรียน ภายใน 12 เดือนก่อนการสำรวจร้อยละ 7.4 ของนักเรียนทั่วประเทศเคยถูกขู่หรือถูกทำร้ายด้วยอาวุธในโรงเรียนตั้งแต่ 1 ครั้งขึ้นไป

สำหรับประเทศไทยความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับเด็กและวัยรุ่นในปัจจุบันมีความรุนแรงมากขึ้นจนน่าเป็นห่วงทั้งในแง่ที่ถูกทำร้ายจนบาดเจ็บเสียชีวิตและยังพบว่าตัวเด็กเป็นผู้ก่อเหตุความรุนแรงอีกด้วย⁽⁷⁾ การศึกษาของกองระบาดวิทยา กระทรวงสาธารณสุข⁽⁸⁾ กล่าวว่า การบาดเจ็บและตายจากการถูกทำร้ายเป็นดัชนีที่บ่งบอกถึงความรุนแรง และเกี่ยวพันอย่างมากกับสุขภาพจิตและสุขภาพกาย ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ปัญหาการบาดเจ็บและตายจากการถูกทำร้ายใน พ.ศ 2541 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปีก่อนและเป็นภาระมากต่อการรักษาพยาบาลผู้บาดเจ็บฉุกเฉิน สำหรับมูลเหตุและสถานการณ์ขณะเกิดเหตุทำร้ายมักเกี่ยวข้องกับการทะเลาะวิวาท บันดาลโทสะ และมักพบการใช้ปืนในกรณีถึงแก่ชีวิต ประชากรที่เป็นเหยื่อ(victims)ของการทำร้ายและประชากรที่เป็นผู้ทำร้าย(perpetrators) ส่วนใหญ่มีลักษณะเหมือนกันคือเป็นเพศชายอยู่ในวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ตอนต้น และได้มีการศึกษาในปี 2546 โดยเอแบคโพล มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ได้สำรวจนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาและสายอาชีพศึกษาในเขต กรุงเทพมหานครเมื่อวันที่ 11-14 มิถุนายน 2546 จำนวน 1,226 คน พบว่าประสบการณ์ในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา ตัวอย่างร้อยละ 46 ทะเลาะวิวาทกับบิดามารดาและผู้ปกครองร้อยละ 40 ทะเลาะวิวาทกับครูอาจารย์ร้อยละ 19.2 ทะเลาะวิวาทกับเพื่อนร่วมสถาบันและร้อยละ 17.1 ทะเลาะวิวาทกับนักเรียนต่างสถาบัน ร้อยละ 59.5 มีความคิดจะใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา ร้อยละ 39.5 คิดจะใช้อาวุธปืนและมีดแก้ปัญหาเวลาทะเลาะวิวาท ร้อยละ 49.7 ไม่มีความมั่นใจว่าจะควบคุมอารมณ์ตัวเองได้เมื่อเกิดความรู้สึกโกรธแค้น⁽⁹⁾ และจากข้อมูลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกระทรวงยุติธรรมระบุว่าในปี 2545 และช่วง 3 เดือนแรกของปี 2546 มีเด็กวัยรุ่นก่อคดีอาชญากรรมส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 15-18 ปี และเป็นชายมากกว่าเป็นหญิง 10 เท่า สถิติการก่อคดีรุนแรงในช่วงเดือน มกราคม-มีนาคม 2546 ของวัยรุ่นชายอายุ 15-18 ปี ก่อคดีความผิดทุกฐานความผิดมากกว่ากลุ่มอื่น คือ 4,234 รายจากจำนวน 4,856 ราย วัยรุ่นหญิงในช่วงอายุนี้อีกมีกรกระทำผิด 383 ราย จากจำนวน 460 ราย แต่ตัวเลขเหล่านี้ไม่น่าสนใจเท่ากับ ผู้ก่อคดีเป็นนักเรียน และกระทำการก่อคดีในโรงเรียนอย่างซึ่งหน้า⁽¹⁰⁾ โดยเฉพาะประเด็นของความรุนแรงที่เกิดขึ้นในโรงเรียนและที่เกิดจากน้ำมือของเด็กนักเรียนเองดังเหตุการณ์ 2 เหตุการณ์ที่เกิดห่างกันแค่ 2 วัน คือวันที่ 6 และ 8 มิถุนายน 2546 คือเหตุการณ์ที่นักเรียนชายชั้น ม.5 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครศรีธรรมราช ขโมยปืนพ่อมารดายิงล้างแค้นเพื่อนห้องเดียวกัน ทำให้เสียชีวิต 1 คน และบาดเจ็บ 6 คน มาจนถึงเหตุการณ์ของนักเรียนชาย ม.6 โรงเรียนแห่งหนึ่งของกรุงเทพมหานครที่ขโมยปืนพ่อบุกบ้านแฟนสาวและใช้อาวุธปืนสังหารญาติของแฟนสาวเสียชีวิต 2 คน และยิงตัวเองตาย⁽¹⁰⁾ จะเห็นว่ามิใช่เรื่องธรรมดาเพราะน้อยครั้งที่เกิดเหตุการณ์อย่างนี้ในเมืองไทยโดย

เฉพาะเกิดกับนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา เพราะส่วนใหญ่กรณีที่นักเรียนยกพวกตีกันหรือใช้อาวุธปืน ไล่ยิงกันมักจะชั่งคองอยู่กับกลุ่มนักเรียนอาชีวะหรือช่างกลเป็นหลัก⁽¹¹⁾

จากเหตุการณ์ดังกล่าวทำให้รัฐบาลเห็นถึงความเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหา จึงมีการประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อวันศุกร์ที่ 13 มิถุนายน 2546 ที่ทำเนียบรัฐบาลเพื่อแก้ไขปัญหากรณีนักเรียนใช้อาวุธปืนก่อคดียิงผู้อื่นและตัวเองถึงแก่ความตายโดยมีการมอบหมายให้แต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบแก้ไขปัญหาโดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงสาธารณสุขโดยกรมสุขภาพจิต ได้จัดอบรมให้แก่ครูแนะแนวในกรุงเทพมหานครและจัดทีมลงพื้นที่เพื่อช่วยเหลือ และกรมสุขภาพจิตได้เสนอมาตรการในการป้องกันปัญหาการใช้ความรุนแรงของนักเรียน นักศึกษา ได้แก่ มาตรการดำเนินงานสำหรับสถานศึกษา มาตรการทางสังคม และมาตรการทางกฎหมาย สำหรับมาตรการสำหรับสถานศึกษานั้นบุคคลที่มีบทบาทมากในการดำเนินการป้องกันปัญหาความรุนแรงในโรงเรียนคือบุคลากรครู ตั้งแต่ผู้บริหาร ครูแนะแนวและครูที่ปรึกษา โดยกรมสุขภาพจิตได้เสนอมาตรการไว้เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพและทักษะของครูในการช่วยเหลือนักเรียน รวมทั้งการจัดทำคู่มือสำหรับสถานศึกษาและผู้บริหารเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในโรงเรียน การจัดทำเครื่องมือเพื่อคัดกรองและดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง⁽¹²⁾

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับสถานการณ์ความรุนแรงและการป้องกันในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูในการให้ความสำคัญและการปฏิบัติต่อการป้องกันปัญหาความรุนแรง เพราะครูเป็นผู้ที่มีบทบาทและมีอิทธิพลมากต่อนักเรียนในการดูแลอบรมสั่งสอนนักเรียน เป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียน ถ้าครูมีความรู้มีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการป้องกันความรุนแรงก็จะช่วยลดจำนวนและขนาดของความรุนแรงและสามารถที่จะให้การป้องกันและช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนได้ และจากการศึกษาค้นคว้าผู้วิจัยพบว่ามีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการทะเลาะวิวาทบ้าง แต่ส่วนใหญ่จะศึกษาในกลุ่มนักศึกษาอาชีวศึกษาสำหรับในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษายังไม่พบว่ามีการศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตของกรุงเทพมหานครและปริมณฑลซึ่งประกอบด้วยจังหวัดนนทบุรี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดนครปฐมจังหวัดปทุมธานีและจังหวัดสมุทรสาคร เพราะเป็นจังหวัดที่มีสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วจึงทำให้วัยรุ่นใช้ความรุนแรงแก้ไขปัญหาหรือวัยรุ่นถูกกระทำรุนแรงมากขึ้น ซึ่งผู้วิจัยคาดหวังว่าข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาวางแผนแก้ไขปัญหาและป้องกันความรุนแรงที่เกิดขึ้นในโรงเรียนต่อไป

คำถามการวิจัย (Research Questions)

1. สถานการณ์ความรุนแรงในโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเป็นอย่างไร
2. ความคิดเห็นในการให้ความสำคัญต่อการป้องกันปัญหาความรุนแรงของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตกรุงเทพมหานครและ ปริมณฑลเป็นอย่างไร
3. ครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีการปฏิบัติในการป้องกันปัญหาความรุนแรงในโรงเรียนเป็นอย่างไร
4. ปัจจัยส่วนบุคคลของครู ปัจจัยความเป็นครูที่แตกต่างกัน มีผลต่อความคิดเห็นในการให้ความสำคัญและการปฏิบัติในการป้องกันปัญหาความรุนแรงในโรงเรียนแตกต่างกันหรือไม่
5. ความคิดเห็นในการให้ความสำคัญกับการปฏิบัติของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาต่อการป้องกันปัญหาความรุนแรงในโรงเรียนเขตกรุงเทพมหานครและ ปริมณฑลแตกต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objectives)

1. วัตถุประสงค์ทั่วไป (General Objectives)
 - เพื่อศึกษาสถานการณ์ ความรุนแรงใน โรงเรียนมัธยมศึกษาเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และศึกษาความคิดเห็นของครูในการให้ความสำคัญและการปฏิบัติต่อการป้องกันปัญหาความรุนแรงในโรงเรียน
2. วัตถุประสงค์เฉพาะ (Specific Objectives)
 - 2.1 เพื่อศึกษาสถานการณ์ความรุนแรงใน โรงเรียนมัธยมศึกษาเขตกรุงเทพมหานครและ ปริมณฑลในปี 2546
 - 2.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยมศึกษาในการให้ความสำคัญต่อการป้องกันปัญหาความรุนแรงใน โรงเรียนเขตกรุงเทพมหานครและ ปริมณฑล
 - 2.3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในการปฏิบัติต่อการป้องกันปัญหาความรุนแรงใน โรงเรียนเขตกรุงเทพมหานครและ ปริมณฑล
 - 2.4 เพื่อศึกษาปัจจัยต่างๆของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาได้แก่ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยความเป็นครู ลักษณะโรงเรียน
 - 2.5 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูในการให้ความสำคัญต่อการป้องกันปัญหาความรุนแรงในโรงเรียนตามปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยความเป็นครู การได้รับการอบรม/ไม่ได้รับการอบรมของครูและลักษณะโรงเรียน

2.6 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูในการปฏิบัติต่อการป้องกันปัญหาความรุนแรงในโรงเรียนตามปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยความเป็นครู การได้รับการอบรม/ไม่ได้รับการอบรมของครู และลักษณะโรงเรียน

2.7 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในการให้ความสำคัญกับการปฏิบัติต่อการป้องกันปัญหาความรุนแรงในโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครและเขต ปริมณฑล

2.8 เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรค ข้อเสนอแนะในการป้องกันปัญหาความรุนแรงในโรงเรียนมัธยมศึกษา

สมมติฐานการวิจัย (Research Hypothesis)

1. ความคิดเห็นในการให้ความสำคัญและการปฏิบัติของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาต่อการป้องกันปัญหาความรุนแรงในโรงเรียน แตกต่างกันตามปัจจัยด้านต่างๆ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ตำแหน่ง ระยะเวลาและประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งกับการเป็นครู วุฒิกการศึกษา การได้รับการอบรม เป็นต้น

2. ความคิดเห็นในการให้ความสำคัญและการปฏิบัติของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาต่อการป้องกันปัญหาความรุนแรงในโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครและเขตปริมณฑลแตกต่างกัน

ข้อตกลงเบื้องต้น (Assumption)

1. การวิจัยนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของครูในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามประชากรตัวอย่างผู้วิจัยถือว่าเป็นความจริงที่เชื่อถือได้

2. ระดับคะแนนความคิดเห็น (1-5) ซึ่งเป็น Ordinal Scale จะพิจารณาตัวแปรว่ามีอันตรภาคชั้นแต่ละอันตรภาคชั้นเท่ากัน (Equal Interval) และคะแนนเดียวกันของแต่ละคนมีค่าเท่ากัน เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเป็น Interval Scale ต่อไป

ข้อจำกัดในการวิจัย (Limitation)

การวิจัยนี้ศึกษาความรุนแรงเฉพาะส่วนความรุนแรงทางร่างกาย

ตัวแปร (Variables)

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ สถานภาพสมรส ปัจจัยความเป็นครู เช่น วุฒิกการศึกษา ตำแหน่ง ระยะเวลาดำรงตำแหน่ง ระดับชั้นที่สอน ประสบการณ์การเป็นครู การได้รับการอบรม ลักษณะของโรงเรียน เช่น ประเภทของโรงเรียน ขนาดของโรงเรียน

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ความคิดเห็นในการให้ความสำคัญและการปฏิบัติของครู โรงเรียนมัธยมศึกษาต่อการป้องกันปัญหา ความรุนแรงในโรงเรียน

นิยามเฉพาะของคำศัพท์ในการวิจัย (Operational Definition)

1. ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกด้านความรู้สึกนึกคิด การตัดสินใจในการให้ความสำคัญต่อการป้องกันปัญหาความรุนแรงในโรงเรียน

2. การปฏิบัติ หมายถึง พฤติกรรมที่ได้กระทำหรือคาดว่าจะกระทำ เพื่อสนองตอบปรากฏการณ์หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อป้องกัน เพื่อแก้หรือลดปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียน

3. ความรุนแรงในโรงเรียน หมายถึง การใช้กำลังหรืออำนาจของบุคคลหนึ่งบุคคลใดในโรงเรียนหรือนอกโรงเรียนกระทำการทำร้ายต่อเด็กนักเรียนทางร่างกาย หรือการที่นักเรียนทำร้ายตนเอง ซึ่งส่งผลให้เกิดการบาดเจ็บ/เสียชีวิต โดยตั้งใจไม่ใช่อุบัติเหตุ อาการตั้งแต่เล็กน้อยจนกระทั่งรุนแรงถึงชีวิตเป็นการทำร้ายที่เกิดขึ้นในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมาซึ่งเป็นความรุนแรงที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียน พฤติกรรมแสดงออกหลายรูปแบบได้แก่การรังแก การกลั่นแกล้ง การข่มขู่ คุกคาม การใช้กำลังต่อสู้ ทำร้ายกัน การใช้อาวุธทำร้ายกัน แบ่งความรุนแรงระดับบุคคลเป็น 4 ระดับ

3.1 รุนแรงน้อย บาดแผลเฉพาะที่ผิวหนัง ตลอดจนรอยขีดข่วน รอยฟกช้ำเล็กน้อย

3.2 รุนแรงปานกลาง บาดแผลตื้นแต่กว้างมากมีเลือดออก หรือรุนแรงถึงขั้นได้ผิวหนังเขียวช้ำเป็นรอยกว้าง หรือมีรอยปูดแดง ซอกซำมาก มีเลือดคั่งเป็นก้อนเล็กๆ

3.3 รุนแรงมาก บาดแผลยาลึก กระดูกหัก ข้อเคล็ด บาดแผลไฟไหม้ บาดแผลลึกถึงอวัยวะภายในต้องไปพบแพทย์หรือรักษาในโรงพยาบาล

3.4 รุนแรงปางตาย เป็นระดับที่มีระดับความรุนแรงมากที่สุด เป็นผลให้เสียชีวิต หรือเกือบเสียชีวิต

4. เหตุการณ์รุนแรงในโรงเรียน หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในโรงเรียน อาจเกิดจากบุคคลในโรงเรียนเดียวกันใช้กำลังหรืออาวุธเข้าประทุษร้ายกันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป หรือกับบุคคลภายนอกโรงเรียน หรือการทำร้ายตนเอง อันเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่ร่างกาย ได้แก่ เหตุการณ์ทะเลาะวิวาท เหตุการณ์ทำร้ายตนเอง โดยระดับความรุนแรงของเหตุการณ์แต่ละเหตุการณ์จำแนกโดยใช้ความรุนแรงระดับบุคคลที่มีความรุนแรงมากที่สุดในเหตุการณ์นั้นๆ อาทิ เหตุการณ์ทะเลาะวิวาทของนักเรียนมีผู้บาดเจ็บในระดับรุนแรงน้อยและบาดเจ็บในระดับรุนแรงมาก เหตุการณ์นั้นถือเป็นเหตุการณ์ในระดับรุนแรงมาก

5. ครู หมายถึง บุคลากรที่รับผิดชอบดูแลนักเรียนทั้งด้านการเรียน สุขภาพ สิ่งแวดล้อมให้เกิดผลดีต่อสุขภาพและการเรียนของนักเรียนและปฏิบัติหน้าที่ตามลักษณะงานที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด การศึกษานี้ศึกษาความคิดเห็นของครู 4 กลุ่ม ได้แก่

5.1 ผู้บริหาร หมายถึง บุคลากรที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ รองผู้อำนวยการฝ่ายต่างๆ

5.2 ครูฝ่ายปกครอง หมายถึง บุคลากรที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารให้มีหน้าที่ดูแล ติดตาม ควบคุมนักเรียนในเรื่องความประพฤติให้เหมาะสมกับสภาพนักเรียน ดูแลความปลอดภัยของโรงเรียน ประสานงานกับผู้ปกครองหรือประชาชนในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นต้น

5.3 ครูที่ปรึกษา หมายถึง บุคลากรที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารให้มีหน้าที่รับผิดชอบ ดูแลนักเรียน ซึ่งมีหน้าที่ดูแลทั้งด้านการเรียน สุขภาพกาย ใจ สิ่งแวดล้อมภายในห้องเรียนให้เกิดผลดีต่อสุขภาพและการเรียนของนักเรียนและปฏิบัติหน้าที่ตามลักษณะงานที่กระทรวงศึกษาธิการ กำหนด

5.4 ครูแนะแนว หมายถึง บุคลากรที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหาร โดยให้มีหน้าที่ดูแล ชี้นำให้คำปรึกษานักเรียนในหลายๆด้าน เป็นที่ปรึกษาแก่ครู และผู้เกี่ยวข้องในการให้ความรู้ เทคนิคกระบวนการแนะแนวตามหลักจิตวิทยาและการแนะแนว เช่น เสนอแนะแนวทางการจัด กิจกรรมโฮมรูม ให้ความรู้แก่ครูทุกคนในการใช้เครื่องมือคัดกรองผู้เรียน เป็นต้น

6. โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ปัญหาทางจริยธรรม (Ethical Considerations)

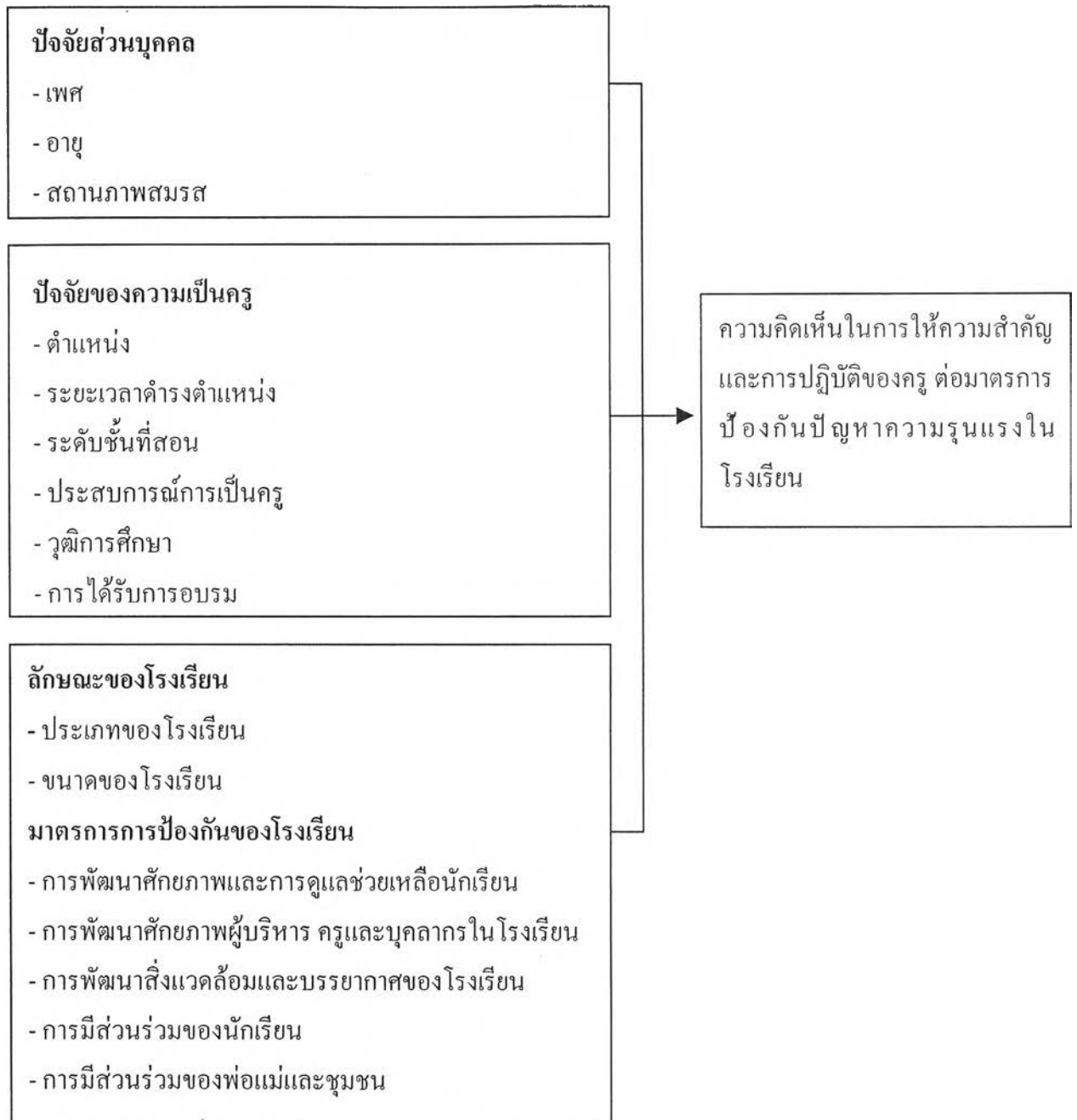
การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ไม่ได้ใส่สิ่งแทรกแซงหรือการทดลองใดๆ ให้กับ กลุ่มที่ศึกษา จึงไม่มีปัญหาทางจริยธรรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ (Expected Benefit and Application)

1. เป็นข้อมูลสำคัญ/จำเป็น สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ ในการวางแผนในการพัฒนารูปแบบการดำเนินงาน ป้องกันปัญหาความรุนแรงในโรงเรียน ที่มีประสิทธิภาพ

2. นำผลการศึกษามาใช้วางแผนในการประสานงาน กับผู้เกี่ยวข้องทุกระดับ ได้แก่ บุคลากรสาธารณสุข ครู ผู้นำชุมชน ผู้ปกครอง เพื่อร่วมมือในการป้องกันปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นในโรงเรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

แผนภูมิที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย